

Kl. 10.20

Konkret kan jeg henvise til, at fødevarerministeren på et rådsmøde i september her i år, altså i 2003, fremlagde den danske strategi for liberalisering af markedet for sukker. Strategien går kort fortalt ud på, at markedet for sukker skal liberaliseres fuldt ud over højst 5 år, når markedsordningen for sukker udløber i midten af 2006.

Hertil kommer ønsket om at ophæve de kvantitative begrænsninger i EBA-aftalen, så de mindst udviklede lande vil kunne eksportere sukker til EU uden begrænsninger af told fra 2006.

Fødevarerministeren udtalte endvidere på rådsmødet i oktober 2003, at EU-Kommissionens meddelelse om bomuld skal anskues i et mere globalt perspektiv, og at man bør gå videre end det, Kommissionen foreslår. Så Danmark er altså drivende kraft.

Hvad angår forholdet til udviklingslandene, så overvejer vi tre initiativer, som jeg godt vil drøfte i dag:

For det første har Danmark taget initiativ til, at de nordiske lande sammen gennemfører en række seminarer i Afrika. Seminarerne skal sigte på generelt at øge forståelsen for forhandlingsemnerne og WTO og på at øge mulighederne for i praksis at sikre gevinster for de afrikanske lande af forhandlingerne.

Det andet initiativ vedrører styrkelse af den bilaterale dialog med udviklingslandene. Danmark vil arbejde for, at ethvert EU-land tager ansvar for en intensiveret handelspolitisk dialog med et antal udviklingslande, som man har særlige forbindelser til, f.eks. gennem bistandsarbejde, og det vil for Danmark sige særlig arbejdet med programsamarbejdslandene.

Det tredje initiativ, vi vil tage, vedrører en vision for de fattigste landes landbrug. Mellempolitik Samvirke har for nylig formuleret nogle meget interessante forslag herom. Vi vil undersøge mulighederne for at arbejde videre med disse tanker med henblik på, at der internationalt etableres en fælles vision for de fattigste landes landbrug og deres integration i den internationale arbejdsdeling.

Lad mig nu sige et par ord om det tredje emne: arbejdet i WTO. Som nævnt pegede Cancún-konferencen på et behov for at se på WTO's forhandlinger og den måde, man strukturerer beslutningerne af forhandlingerne på. Det er vigtigt, at en reformproces ikke bortleder ressourcer fra forhandlingsprocessen, og at arbejdet ikke bruges til at afspore Dohaprocessen.

Danmark vil gå aktivt ind i overvejelserne herom, bl.a. med henblik på at styrke WTO sekretariatet og styrke betjeningen af formanden i forbindelse med forhandlingerne. Det gik ikke godt nok. Vi bør også i første række i EU drøfte fordele ved princippet om, at intet er vedtaget, før alt er vedtaget. Vi skal være åbne for at overveje nye forhandlingsformer, hvis man herigenem kan opnå bedre resultater.

Endelig et par ord om de bilaterale aftaler. Efter Cancún har en række lande tilkendegivet, at de som alternativ til WTO i højere grad vil bruge bilaterale aftaler. Men det kan medføre, at international handel i stigende grad bliver omfattet af en række forskellige regelsæt i stedet for ét regelsæt. Hertil kommer så, at de forskellige bilaterale aftaler ikke vil være omfattet af WTO's system for bilæggelse af handelskonflikter, som jo ellers er det store gennembrud.

Denne udvikling rummer derfor åbenbare risici: dels kan det på det overordnede plan svække WTO og den multilaterale proces, dels kan det på det helt konkrete plan være til ulempe for små og mellemstore danske importører, der typisk har fordel af ensartede internationale regler, som jo så ikke vil være der.

Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at de bilaterale aftaler understøtter det multilaterale spor, og at de muligheder, som det handelspolitiske samarbejde giver, er udformet, så dansk eksport kan få nytte af dem.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi i det globale handelspolitiske samarbejde gang på gang har set kriser afløst af fremskridt. Det så vi senest under Uruguayrunden, hvor man opfattede det som håbløst og så fik gennembruddet. Sådan må det også blive denne gang. Verden har brug for en ambitiøs udviklingsrunde. Verden har brug for at lære af fejtagelserne og fejlene i Cancún og Seattle, som jo heller var nogen succes.

Så vi har brug for at komme videre og analysere både systemet, behandlingsmetoden, og hvad vi kan gøre for, at det ikke gentages, så vi kan nå nogle afgørende og væsentlige fremskridt, som vi alle er interesserede i. Og derfor tager regeringen denne række af nye initiativer, således at vi kan få en fremdrift, få nogle resultater hjem, og at det er succes i slutresultatet.

Formanden:

Så tager vi fat på ordførerrækken. Først er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forespørgerne.